

Det. o. Forsl. til Finanslov for Finantsaaret 1878—79.

Sum af 24,058 Kr. 50 Ø., der i Forlaget under den ovennævnte Post er opført til Udvidelse af Raads- og Domhusbygningen i Kjøbenhavn m. m., endvidere at søge et Beløb bevilget til Monteringen af de nye for Kriminal- og Politiretten bestemte Lokaler sammesteds, tillader man sig, idet man hoslagt fremsender et Overlag over det Kontorinventarium, hvis Anskaffelse maa anses for nødvendig, og hvorefter der maa paaregnes at ville behøves et Beløb af 7,100 Kr., at anmode det ærede Udvalg om at være uleiligt med til Finanslovens 2den Behandling at stille følgende Vædringsforslag:

I § 26 Nr. 10 tilføjes efter Ordet: „Brevskriverkontorer“: „samt Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret“, hvorhos Tallet „2,500“ forandres til „9,600“, og Hovedsummen „24,058 Kr. 50 Ø.“ til „31,158 Kr. 50 Ø.“

Det i Begyndelsen af dette Aarhundrede mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune indførte Sameieforhold med Hensyn til Raads- og Domhusbygningen er i saamange Retninger uheldigt og uklart, at det fremstiller sig for Udvalget som i høi Grad ønskeligt, at dette Forhold ophæves, og at der, naar tilbørligt Hensyn tages til de bestaaende reelle Tilstande, (jfr. Frdn. 25de Jan. 1805 §§ 3 og 4, Frdn. 28de Febr. 1845 § 25 og Lov 11te Febr. 1863 § 17), arbejdes hen til, at Kjøbenhavns Kommune i Henseende til Tilveiebringelsen af de fornødne Retsslokaler stilles paa lige Fod med Landets øvrige Kommuner. Som Følge heraf kan Udvalget ikke tilraade ved Deltagelse fra Statens Side i de forestaaende betydelige Byggearbejder ved Raads- og Domhuset yderligere at udvikle og befæste det bestaaende uheldige Sameieforhold, og Udvalget foreslaar derfor Beløbet negtet. Ved Overveiesen af den foreliggende Sag er Udvalgets Opmærksomhed især blevet henledet paa den Tilstand, hvori de med Raads- og Domhuset i Forbindelse staaende Arrester vedblivende befinde sig. Trods den Udvidelse, Kjøbenhavns Arrester have faaet ved at tage det tidligere Kvindefængsel paa Christianshavn i Brug, have der dog for Tiden kun til Raadighed Enkeltceller for omtrent Halvdelen af Varetægts- og Straffearrester, og § 1 i Arrestreglement af 7 Mai 1846, der tildeels ved ligefremme Paaleg til vedkommende Kommuner nu ellers er gennemført saa godt som overalt i Landet, er hidtil forblevet et dødt Bogslov i Hovedstaden. I Humanitetens Navn tillader Udvalget sig indtrængende at anbefale Regjeringen at foranledige Kjøbenhavns Kommune til i denne Henseende at efterkomme en Forpligtelse, der utvivlsomt paahviler den, og som den saa meget mindre længere burde kunne tilsidefætte, som den er særlig gunstig stillet blandt Andet derved, at der aarlig ydes et forholdsvis betydeligt Tilskud af Statskassen til Hovedstadens Politis- og Arrestvæsen.

Justitsministeriet vedkommende.

180) Ny Post efter 16. Skrivelse af 31te Januar 1878 fra Justitsministeren:

„Efterat den senest udkomne Udgave af Kong Christian den Femtes Danske Lov, nemlig den af Cand. juris S. Schydt under Konfistoriums Tilsyn i 1856 udgivne, er udsolgt, har Universitetsbogtrykker Schultz, paa hvis Forlag Bogen var udkommen, erklæret sig uwillig til uden Understøttelse paany at udgive Bogen, medens han derimod var villig til at give Afkald paa sin Forlagsret, saafremt Justitsministeriet maatte finde Anledning til at lade Lovens optrykke og forhandle for egen Regning.

Justitsministeriet, som maatte anse det for ligefrem selvsølgelig, at Lovbogen, der, foruden at danne et væsentligt Led i Grundlaget for den mugjældende Ret, endnu i mange Stykker indeholder gjældende Ret, bør kunne faas i Boghandelen, og som ligeledes anser det for klart, at det ikke kan overlades den private Spekulation at forsyne Bogmarkedet med uautoriserede Udgaver, har derefter været betænkt paa at træffe de fornødne Skridt til en ny Udgivelse af Lovbogen i en saadan Skikkelse, som Lovbogens officielle Karakter gjør fornøden.

Ministeriet har i den Anledning forhandlet med det rets- og statsoidenfabelige Fakultet, og dette, som herved fandt sig foranlediget til at lade anstille en nærmere Undersøgelse til Grundlag for Afgjørelsen dels af det Spørgsmaal, hvilken af de forhaandenværende Lovtekster der burde lægges til Grund for Udgaven, dels af det Spørgsmaal, om den valgte Text burde tages i alt væsentligt, som den foreligger, eller om den burde undergives en kritisk Revision, har derefter i sin Erklæring over Sagen oplyst, at der ikke vides at foreligge nogen af Kong Christian V. underkrevne eller bifaldte Lovtekst, og at det navnlig er usikkert at betragte noget af de 3, i Geheimarkivet, Justitsministeriet og det Kongelige Bibliothek beroende Haandskrifter som en saadan. Paa den anden Side er der heller ikke tilstæffelig Hjemmel til at antage, at den Lovtekst, der foreligger i den i 1683 trykte Udgave — enten som trykt eller før dens